

॥ ततः प्रविशत्याकाशयानेन सानुमती नामाप्सराः ॥

सानुमती । णिव्वत्तिदं मए पज्जाअणिव्वत्तणिज्जं अच्हरातित्थसं
णिज्जं । जाव साहुजणस्स अभिसेअकालोत्ति संपदं इमस्स राएसि
णो उदत्तं पच्चक्खीकरिस्सं । णं मेणआसंबन्धेण सरीरभूदा दाणिं
मे सउन्दला । ताएअ उहिडुणिमित्तं आदिठुपुव्वम्हि । समन्तादवलोक्य ।
किं णुक्खु उडुक्खेवि णिरुक्खवारम्भं विअ एदं राअउलं दीसइ ।
अत्थि मे विह्वो पणिधाणेण सव्वं परिष्साडुं । किंउ सहीए आ
दरो मए माणइदव्वो । होडु । इमाणं एव्व उज्जाणपालिआणं
तिरक्खरिणीपरिच्छा पस्सपरिवत्तिणी भविअ उवलम्भिस्सं । इति
नाट्टयेनावतीर्य स्थिता ।

॥ ततः प्रविशति चूतांकुरमवलोकयन्ती चेटी । अपरा च पृष्ठतस्तस्याः ॥

प्रथमा ।

आअम्बहरिअपण्डुर वसन्तमासस्स जीअसव्वस्स ।

दिठोसि चूदकोरअ उडुमङ्गलं तुमं पसाएमि ॥ १२१ ॥

द्वितीया । परुडुदिह । किं एआइणी मत्तेसि ।

प्रथमा । मडुअरिह । चूदकलिअं देक्खिअ उम्मत्तिआ परुडुदि
आ होदि ।